

vil det næppe være hensigtsmæssigt nu og i en lov om fysisk planlægning at kræve en formaliseret integration mellem fysisk og økonomisk planlægning. I stk. 1 er anvendt udtrykket „på grundlag af en samlet vurdering“, men der er ikke opstillet et egentligt krav om en integreret planlægning. Bestemmelsen i lovforslaget er dog affattet således, at der i et vist omfang lægges op til en øget integration på lidt længere sigt.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter ikke en tidshorisont for dispositionsplanlægningen. En fastsættelse heraf i selve loven ville let kunne forringe dispositionsplanens fleksibilitet, idet mange kommuner utvivlsomt vil ønske at arbejde med en differentieret planlægningsperiode inden for samme plan, således at en del af planen udtrykker en langsigtet arealanvendelsesstrategi, mens en anden del af planen er mere kortsigtet. En sådan differentiering kan få betydning ikke mindst i relation til den økonomiske planlægning i kommunen, en planlægning der som nævnt endnu ikke har fundet sin endelige form, jfr. i øvrigt bemærkningerne til § 3.

Udtrykket „den kommunale virksomhed“ i stk. 1 sigter til serviceniveauet inden for de enkelte sektorer. Kommunernes sektorplanlægning må på lignende måde som den økonomiske planlægning udføres i gensidig sammenhæng med den fysiske planlægning, bl. a. fordi sektorplanlægningen normalt indebærer konsekvenser for arealanvendelsen f. eks. ved placering af skoler, hospitaler m. v.

At dispositionsplanen ikke må stride mod en godkendt regionplan (forslagets stk. 2), følger allerede af § 15, stk. 1, i lands- og regionplanloven og § 10, stk. 1, i hovedstadsregionplanloven, hvorefter „kommunalbestyrelsernes planlægningsvirksomhed og udførelse af anlægsdispositioner ikke må stride imod en godkendt regionplan“.

Til § 3.

Dispositionsplanen er, som det fremgår af lovforslagets § 2, først og fremmest udtryk for en fysisk planlægning, hvis centrale emne er arealanvendelsen og bebyggelsesforholdene i kommunen. Planens nødvendige indhold i denne henseende fremgår af § 3, der imidlertid må sammenholdes med §§ 2 og 4 om de forudsætninger, som udgør grundlaget for dispositionsplanen.

Stk. 1 omhandler dispositionsplanens hovedtræk og indebærer, at planen må udtrykke den overordnede målsætning, som kommunalbestyrelsen har opstillet for udviklingen i kommunen på grundlag af den samlede vurdering, der er nævnt i § 2. Herigenem sikres den nødvendige koordinering mellem den fysiske planlægning og kommunens økonomiske og

sektorielle planlægning samt mellem offentlige og private investeringer, herunder også den planlægning, som foretages af erhvervsvirksomhederne i kommunen, det være sig landbrug, industri eller andre virksomheder.

Det i stk. 1 foreskrevne indhold af dispositionsplanen har endvidere nær sammenhæng med regionplanlægningen. De under nr. 2—6 anførte forhold svarer stort set til indholdet af § 7, stk. 1, i lands- og regionplanloven og § 2, stk. 1, i hovedstadsregionplanloven. Herved sikres, at den hovedstruktur, som dispositionsplanen fastlægger, indpasses i en regional sammenhæng.

Det i stk. 1 omhandlede mål for befolknings- og erhvervsudviklingen for kommunernes enkelte dele inden for planlægningsperioden vil udgøre en del af grundlaget for dimensioneringen af arealudlæg til byvækst, institutionsforsyning m. v. Kommunalbestyrelsens vedtagelser herom må følge retningslinier i regionplanlægningen og eventuelle landsplandirektiver.

Nr. 1 omhandler de enkelte byers og centres indbyrdes sammenhæng (klassificering) samt opdelingen af kommunen i områder, der for så vidt angår de i stk. 2 nævnte forhold udgør en planlægningsmæssig enhed. Planlægningen af bymønsteret og centerstrukturen må udføres under hensyntagen til, at der opnås en god servicebetjening i hele kommunen. Denne del af dispositionsplanen tilsigter endvidere sammen med de under nr. 2 og stk. 2, nr. 1, omhandlede forhold at tilgodese lovens målsætning i § 1 om en god indbyrdes placering af boliger og erhverv.

Nr. 2—6 omhandler de væsentligste arealdispositioner, som indgår i kommunens hovedstruktur, og hvorved rammerne fastlægges for den videre udarbejdelse af dispositionsplanens mere detaljerede retningslinier om de i stk. 2 omhandlede forhold. Til nr. 2 skal særligt bemærkes, at også kolonihaveområder bør indpasses i kommunens planlægning af rekreative faciliteter.

Som anført i bemærkningerne til § 2 er det ikke fundet hensigtsmæssigt i loven at fastsætte en bestemt tidshorisont for dispositionsplanlægningen. En planlægningsperiode på 12—15 år, som hidtil har været almindelig i kommunernes dispositionsplaner, må dog forekomme hensigtsmæssig navnlig såfremt den etapedeles f. eks. på 4 års intervaller. Herudover bør dispositionsplanen rumme mere langsigtede planlægningsovervejelser i det af snit, som omhandler kommunens hovedstruktur, dvs. de i stk. 1 nævnte forhold.

Stk. 2 foreskriver, at der for de enkelte dele af kommunen finder en detaljering sted af den hoved-